

Извештај Жирија
28. међународног фестивала етнолошког филма

У периоду од 6-9. октобра 2019. године Жири 18. међународног фестивала етнолошког филма у Београду, у саставу др Весна Марјановић, етнолог/антрополог, Милован Пандуревић, драматург и редитељ и Драган Николић, драмски писац и сценариста, уредник филмског програма у Дому омладине у Београду, прегледао је и оценио укупно 21 филм из такмичарског програма Фестивала од којих је шест филмова домаће продукције.

С обзиром на то да је тема овогодишњег фестивала МФЕФ *Људи у покрету* што је и иначе обележје цивилизације од њеног постанка до данас у овогодишњем репертоару одабраних филмова очита је покретљивост људи на свим нивоима што подразумева покретљивост било да је реч о индивидуалним или групним кретањима у познатом или непознатом простору. Када је реч о покретљивости људи прво се крене од миграционих процеса који су се кроз историју цивилизације одигравали добровољно или присилно, унутар једне територије или преласком границе једне државе, појединачно у малим или великим групама. Разлози за покретљивост становништва могу буту различити и могу се посматрати из више углова: религиозни, класни, родни, национални, племенски, економски, еманципацијски и тд.

На основу до сада реченог а према садржају виђених филмова Жири се једногласно определио да додели следеће награде филмовима:

Жири 28. МФЕФ доделио је следеће специјалне награде филмовима:

- Награда за допринос нематеријалном културном наслеђу:
Сакрештан, Хрватска, 17', 2018.г.
РЕЖИЈА
Лука Клапан
ПРОДУКЦИЈА
Лука Клапан
СЦЕНАРИО
Лука Клапан
КАМЕРА
Лука Клапан
МОНТАЖА
Лука Клапан

У филму се тематизује кроз низ религиозних и световних симбола форма и објекти обожавања, обавијени ауром дубоке моралне озбиљности значајне за дату микро средину.

Посебан је значај мобилности локалне заједнице у време хришћанског празника Велике Госпе (Велике Госпојине) и неговање обредне праксе код локалног становништва које на тај начин исказује припадност својој заједници и вери. Такође се артикулише и улога старог мештанина који је заслужан да обред протиче према утврђеним обрасцима понашања локалне средине . Заслугом појединца (*primus inter pares*) колективна обредна пракса се баштини и чува као део идентитета и појединаца и група.

- Награда за етнографски запис
Папирнати живот, 30', 2017.г.
РЕЖИЈА
Зоран Таировић
ПРОДУКЦИЈА
Јована Манојловић
СЦЕНАРИО
Зоран Таировић
КАМЕРА
Мирко Тодоровић, Даниел Тоадер
МОНТАЖА
Филип Маринковић

Свакодневица заједница на маргинама друштва иако заокупља пажњу многих аутора документарних филмова, тешко може да путем покретне слике пренесе сву снагу емоција и тегобног живота којим такве заједнице живе. **Зоран Таировић, сценариста и режисер** овог филма веома је зналачки пренео широј јавности сублимирани део егзистенцијалних проблема с којим се суочавају Роми сакупљачи секундарних сировина. Иако је представљена породица обузета борбом за опстанак, путем вешто снимљене комуникације и симболике у понашању породице исказује се топао и присан однос између чланова породице и јединог помагача у послу – коња. Такође овај етнографски запис указује на стереотипе изграђене о Ромима у српском друштву.

- Награда за камеру:
Дух јагуара, 58`, 2018. г.

2

РЕЖИЈА
Павол Барабаш
ПРОДУКЦИЈА
Алена Косцова

СЦЕНАРИО
Павол Барабаш
КАМЕРА
Павол Барабаш
МОНТАЖА
Роберт Каровиц

Камера у рукама **Павол Барабаша** је на изузетан и веома вешт начин забележила оно што многим није успевало у пределима амазоније. Филм је упечатљиво успео сликом да нас пренесе у нетакнуте пределе Амазоније, у које људска нога западно-европског човека до сада није крочила. Редитељ и сниматељ овог филма успели су вешто да нам покажу мистериозне пределе амазонских прашума; живот индијанских племена далеко скривен од очију цивилизације, њихову безазленост и све оно што чини њихов свакодневни живот у овим рајским пределима.

- Награда за монтажу
Тако ми на истоку, 59` , 2017. г.
РЕЖИЈА
Катарина Мутић
ПРОДУКЦИЈА
Милан Стојановић, SENS ПРОДУКЦИЈА
СЦЕНАРИО
Иван Станичић, Катарина Мутић
КАМЕРА
Немања Веселиновић
МОНТАЖА
Наташа Пантић

У овом остварењу приступамо свету једне влашке врачаре на један несвакаидашњи и пре свега дубоко филмски начин. Увучени у причу полако откривамо о чему се ради, и како функционише пословни свет ове необичне сеоске „пословне жене“ која од свог посла храни и лепо издржава своју породицу. Вештом и јако успелом монтажерском руком **Наташе Пантић** у причу бивамо увучени непосредно, пратећи је у паралелним токовима, кроз различите ликове ове влашке породице, њиховиг муштерија, те њихове свакодневне послове, препирке, свакодневну доколицу, која попуњава већину њиховог времена; што је филмским временом било најкомплексније описати, а за ту сврху су вема злачки употребљена сва монтажерска средства, пре свих она најнеопипљивија од којих су саткани ритам и темпо филма. У овом филму то је препознато као његов највећи квалитет.

- Награда за звук

А шта лето говори, 23` , 2018. г.

РЕЖИЈА:

Пајал Кападиа

ПРОДУКЦИЈА FT2

СЦЕНАРИО:

Пајал Кападиа

КАМЕРА:

Мајанк Курана

МОНТАЖА:

Ганшјам Шимпи

Звук у овом остварењу лепо је хармонизован са свим осталим филмским елементима, а показује нам се кроз шапутање жена и њихово сећање на изгубљене љубави. Све то допуњује звук ветра из џунгле. Гласови попуте поезије која потцртава мистичност слике,

- Награда за најбољи домаћи филм
Доћи ће жути људи са истока и пиће воду са Мораве, Србија, 72', 2018.г.

РЕЖИЈА

Тања Брзаковић

ПРОДУКЦИЈА

Небојша Миљковић

КАМЕРА

Александрија Ајдуковић

СЦЕНАРИО

Тања Брзаковић

Тема је посвећена кинсеким имигрантима у Србији али и званично орјентисаној спољној политици Србије која очекује од Кине помоћ за свој општи економско-технолошки напредак. У сусрету две различите културе и обостраним „пријатељским“ жељама и надама ипак Кинези у Србији остају на маргини друштва, инклузија тече веома споро а њихов живот се одвија у процесима повратка у домовину или пак поновног доласка у Србију са новим надама.

- Награда за најбољи инострани филм
Певај (Sing), Русија,⁴ Пољска, 52', 2018.г.

РЕЖИЈА

Олга Короткаја

ПРОДУКЦИЈА
Дорота Рожковска
СЦЕНАРИО
Олга Короткаја
КАМЕРА
Марта Стишјак

Филм указује на вредност традиционалног наслеђа које није могуће делити на полну структуру у савременом добу. Према обичајном кодексу народа Републике Тува у Русији посебно грлено певање је била пракса мушкараца у традиционалној патријархалној култури. Међутим, у савременом добу и жене показују интересовање за неговање ове врсте вокалног наслеђа. У филму се прати једина жена из Туве која подучава ову врсту певања а међу својим ученицима има и две девојке које кришом долазе како не би биле кажњене што улазе у простор забрањеног.

- Главна награда grand prix „Драгослав Антонијевић“ филму ***Село које нестаје (The Fading Village), Кина, 173', 2019.г.***

РЕЖИЈА
Фенгфеј Љу
ПРОДУКЦИЈА
Љу Зиђинг, Ђин Ли
СЦЕНАРИО
Љу Фејфанг, Рувен Миао
КАМЕРА
Љу Фејфанг, Чиаминг Ченг
МОНТАЖА
Хенгђи Гуо

Антрополошка тема посвећена депопулацији села и старима који остају на својим огњиштима да чекају судњи дан.

У филму се прати свакодневни и празнични живот становника у току године у планинском селу северозападног дела провинције Шанси. Услед изолованости и тешког живота сточара (одгајивачи коза) и земљорадника (гајење кромпира), млади напуштају село и крећу се ка урбаним срединама, док старија популација остаје и наставља да живи у селу према устаљеним обрасцима. У филму се показује емпатија за стару популацију и њихов мукотрпан живот, скрхан услед старости. Артикулација депопулације села и његовог нестајања судбина је многих простора на свету па и код нас. Покретљивост и напуштање руралних средина посебно у другој половини 20. века до данас утиче на знатне пормене у друштвено-економском обликовању села што доводи и до његовог ишчезавања.

У Београду, 10.10.2019.

Чланови жирија

др Весна Марјановић

Милован Пандуревић

Драган Николић